

SZÍNHÁZ

A MAGYAR SZÍNHÁZI TÁRSASÁG FOLYÓIRATA

DRÁMAMELLÉKLET

2000. április

GARACZI LÁSZLÓ

Pauza

Győztek a négerek.

CSODÁLATOS VADÁLLATOK

Pauza

(Halkan) Itt vagy? *(Szöszmötölés)* ZOÉ
Hagyjál... Most mit... Ne izélj már...

Pauza

TAMÁS Te látsz?
ZOÉ Kuss legyen már!
TAMÁS *(szöszmötölés)* Ez te vagy? ...ez a hátad?...

Csuszatolás hallatszik

ZOÉ Engedd el a mellem.
TAMÁS Bocs... Nem bírom ezt a vakterápiát. *(Reszketeg hangon fölfelé)* Kérünk fényt.

Pauza

(Dühös) Naneeee - hát ez nem... nem tok kussolni itt a totál darkneszba...

Pauza

Tök sötét van, én kimegyek.
ZOÉ Próbálj valamit elképzelni.' Mozizzál. Vagy
bébézzünk - tudod, hogy ma van a...
TAMÁS Nem akarok *bébézni*... Inkább csinálok fényt - hol
a biztosíték? *(Tapogatózva kimegy)*

Csattanás

A kib - kurv - ! *(Sziszteg)*
ZOÉ Jól vagy?

Fény gyullad, Zoé az ágyon fekszik, András meztelenül a földön ül lehajtott fejjel

TAMÁS *(kintről)* Kérsz Metaxát? *(Bejön két pohárral, leül, iszik)*
ZOÉ Akkor *bébézzünk*.?
TAMÁS Inkább holnap.
ZOÉ *(merőn nézi)* Ma.

Pauza

TAMÁS Ennek már az égvilágon (semmi értelme... vége, érted, vége - el kell őt felejteni.
ZOÉ Emlékezni - felejteni.
TAMÁS Én nem akarok - ez nem normális, érted, ez már beteges.
ZOÉ Beteges?

SZEREPLŐK:

ZOÉ
TAMÁS, a barátja
ANDRÁS, a testvére
TERI, az anyja
DANI, a szeretője ÁGI, a
barátnője KRISZTA, a
főnöke MANYIKA, a
nagynénje
ASZTROLÓGUSNŐ
ALEZREDES
PAULAI ÚR
TÜZES ANGYAL

Ugyanaz a színész játszhatja Zoé, Teri, Ági és az Asztrológusnő szerepét, ugyanaz a színész a Tamásét, az Alezredesét, Paulay úrét és az angyalét; Manyika és Kriszta szerepe is összevonható

Sötét

TAMÁS *(él perc múlva)* Na.

Pauza

Nem látok, segítség.

Pauza

(Nyekergő hangon) Félek.

Pauza

(Nyekereg) Még mindig félek.

Pauza

Juj, de félek. ZOÉ
Maradjál már!

Pauza

TAMÁS *(normális hangon)* Tök sötét van.

TAMÁS Minden évben ugyanaz a cirkusz.

ZOÉ Beteges. Lehet, hogy beteges...

TAMÁS Nem vagyok sámán vagy egy ilyen parafenomén, hogy túlvilági szellemekkel társalogjak... Nekem ez nem megy, érted? Más a dolgom. Komolyan... Hagyjuk abba - kész, vége... Ő elment. Es ez itt már egy másik történet.

ZOÉ Nem normális... vagyis beteges.

TAMÁS Zoé.

ZOÉ (*délríumban*) Szilva, Főnix, Nimród, Csali...

TAMÁS Zoé.

ZOÉ ...Nádor - annak olyan selymes a szőre... Szamba, Kellemes... a Kellemes kapkodja a fejét, és könnyen beugrik vágta... Alvilág, Zombi, Szenyor, Matilda, Chicago, Tabu, Jessica... Jessica egy ötvenezer éves ló...

TAMÁS Zoé... Gyere vissza, kérlek - könyörgök. ZOÉ

...akkor van a Kecsege, Verdikt, Atlanta, Mágna...

Mágna nagyon szép, kecses... Lapulevél, Szamuráj, Turul... Pici - az egy lány...

TAMÁS Nem akarom - nem akarok arra a napra emlékezni, félek, érted, félek, és téged is féltetek, nem lehet, hogy még mindig, hallod, hagyd abba...!

ZOÉ Ez egy sokkal régebbi nap... ne félj - Gamba, Legény, Csinos, Balambér, Hunor, Barbara, Mulató, Málka - becézése Poci...

Tamás megadja magát, félálomban levetkőzik

...és akkor az öttusalovak: Kalibán, Akeron, Mamlasz, Grafikon...

Fényváltás, gyerekké változnak

ANDRÁS (*Zoénak*) Te mi vagy?

ZOÉ En semmi... En vagyok a semmi... Semmit nem kell csinálnom, egész nap alszom.

ANDRÁS És a Tamás? Ő mi legyen?

ZOÉ A Tamás változzon...

TAMÁS Oroszlán?

ANDRÁS Nem, lóvá. Lovacskázni fogunk. Tamás, te leszel a ló... igen... és te, nővérkém, te nem semmi leszel, hanem te leszel a lovas, te fogsz rajta lovagolni... (*Tamásnak*) Menj le...

Tamás négykézlábra ereszkedik

Á, már itt is van... az Alvilág! Kezdhethük az edzést. Én vagyok a Karcsi bá... Majd vigyázok rád, Alvilág, jó? Éhes vagy? Itt egy kis répa.

ZOÉ Lovagoljam meg az Alvilágot? (*Ráül*)

TAMÁS Vágtáznai akarsz rajtam?

ZOÉ Gyíte, paci!

TAMÁS Én most balhézők. (*Nyihog és ugrál*)

ANDRÁS Alvilág!... Alvilág!!!... Ügetés!... Lépés!... Ügetés!... Ügetés, Alvilág! (*Csapkodja a fenekét*) Üget! TAMÁS A térdem.

ANDRÁS Lépés... (*Zoénak*) Na most, kislányom... - ki mondta, hogy leszállsz!? - ülj vissza... Induljatok el ügetésben... és beugrani vágta!... Vágta!

TAMÁS Inkább így csinálom. (*Talpon és tenyéren fut*)

ANDRÁS (*Zoénak*) Ülj már rá, hopp!... Vágta! (*Csapkodja őket*) Rajta!... Nem sétál a ló!

TAMÁS (*líheg*) Most csak így áll.

ANDRÁS (*Zoénak*) Ülj vissza!... Lépés! Ha intek, beugratunk vágta... Vágta!... Hármast kapsz erre a lovaglásra... Alvilág, te kettést kapsz... Vágta!... Üget, üget... üget!

TAMÁS Fáradt vagyok, nem akarok ló lenni... kiszakadt a nadrágom.

ANDRÁS Alvilág, ez az ügetés egyes... (*Zoénak*) Kormányozd ki - szállj le róla... Vedd le a kantárt, szedd le a nyeret, és vidd be a nyergesbe... A szivacsot vedd ki a nyereg alól... Most hozd ide a lovat... Áll! Zárd be az ajtót... Gyere ide... Kapcsold ki azt a szíjat... Ezt is... Fogjad... Melle van itt, kislányom... vedd le a mellényedet... én vagyok a Karcsi bá, nem kell félni... így kényelmesebb, nem?... most a zablát mosd le... hozd ide a slangot... ZOE Slangot?

ANDRÁS Mosd le a hátát... Segíték. - Sss!... Sss!... Töröld meg... (*Dühösen*) Alvilág, tartsd már rendesen...! TAMÁS (*sírós hangon*) Most mit csináltam?

ANDRÁS Istenem, így kell... Most indulj arra!... Arra menjél... (*Zoénak*) Vedd le, kislányom, a nadrágot is, ne izzadjál bele... úgy... gyere ide, segíték... egyik lábad - másik.. igen... szépen... Amíg eszik az Alvilág, menj oda hozzá, és fond be a farkát... Igen, most, amiért ilyen szépen tűrte, hogy befond a farkát, adj neki egy kockacukrot. ZOÉ Hami, edd már meg!

ANDRÁS Hogy csinálod?... Gudbáj, kislányom, ki vagy rúgva... Hozd ide a pálcát... Hopp!... hopp!... hopp!... Elfenekeltek, hogy máskor jól csináld... (*Tamásnak*) Te meg hova mész?... Itt kell állni!... Itt maradsz!!!... Te is kapsz - így... nesze... finom?... (*Zoénak*) Retten-tő meleg van itt, kislányom... vegyük le a bugyikát is... így... így pucéron a legjobb... most játsszuk azt, hogy te vagy, mondjuk, a Kellemes... és fáj a hasad... igen, itt... milyen finom selymes vagy... itt belül a combod... milyen jó... jaj... igen... hiszen te... te vemhes vagy!... most fogsz szülni!... kihívjuk az állatorvost, jó?

- halló, itt Karcsi bá, beteg egy lovunk, fáj a hása, ide kell jönni, vizsgál... Most pedig... megvizsgálak... jó?

- maradj nyugton - bedugok ide egy műszert...

ZOÉ (*vadul felugrik*) Inkább most cserélünk, én leszek a

Karcsi bá!

TAMÁS Es én leszek a vemhes ló. Hogy hívják majd a

kiscsikómat?

ZOÉ A kiscsikódat? Kudarc. (*Maga alá gyűri a fiúkat*)

TAMÁS Na... (*Nyöszörög*) akkor most megszülöm a Kudarcot, és végre elmehetek... (*Andrásnak*) Szüless már meg, kis Kudarc.

ANDRÁS (*vékony hangon*) Nem tudok. Beszorultam. Nem kapok levegőt.

ZOÉ Hallgass, még nem születted meg.

TAMÁS Mi lenne, ha ikreket szülnék, egyszerre két kiscsikót?

ZOÉ Kudarc egy és Kudarc kettő!

ANDRÁS (*vékony hang*) Jaj... szülessék már meg!

ZOÉ Még egy perc, maradjatok nyugton.

ANDRÁS (*cérmahang*) Meg akarunk születni!

TAMÁS Megszülessék helyette én?

ANDRÁS (*cérmahang végig*) Nem, mi akarunk.

ZOÉ Segíték, hátulról húzlak... nyihogjál fájdalmasan.

ANDRÁS Nyihaha.

ZOÉ Hangosabban! Nagyon szenvedsz!

ANDRÁS Nyíííhahaha!!!

ZOÉ Szülessetek meg!

ANDRÁS Nem tudunk!

ZOÉ Nyihaha! Vadlovak vagytok, és vágtaztok az erdő-tűzben!

ANDRÁS Nyihaha!

ZOÉ Vágta, gyerünk! Megszületni!

ANDRÁS Nyihaha!

ZOÉ (*ráncigálja*) Most! Még hangosabban! Nyihaha!

ANDRÁS Nyihaha! (*Köhögőrohamot kap*)

ZOÉ Még! még!

Teri és az Alezredes

TERI Engedjen el, kérem... engedjen haza... nem cián volt, hanem bizmutpor... bizmutot szórtam a pezsgőbe... csak hogy emlegessék meg... kérem - várnak a gyerekeim otthon... Andriska és Zoé... engedjen már el - mondom, daganat a mellyemben, a hasamban, hát az tiszta ráfizetés a magyar államnak, ha engemet letárgyalnak - a síromat fogják megbotozni?...

ALEZREDES Sokat segítene, ha őszinte vallomást tenne.

TERI Őszinte vallomás.

ALEZREDES Ön a Csillag Szálló tizenegy alkalmazottját megpróbálta megmérgezni.

TERI Csak kilencet.

ALEZREDES Megtenné, hogy elmeséli előlről, hogy történt?

TERI Hát, ő, az volt, hogy... - igen... *(Fényváltás)* Szóval, még tavaly nyáron, evett a Tóni, és mind a két szája szélén futott a zsír... mondom neki, Tóni, mondom, ezt utálok, mondom, muszáj neked úgy enni, ide figyelj, mondom, elsősorban neked a zsíros, mondom, nagyon jól tudod, hogy árt, másodsorban, mondom, igazán mondom, vendég van a háznál... Erre felállt, felvette a pálinkásüveget, ami ott volt az öccse mellett, letörte neki a tetejét, és a törött üveggel jön felim, és aszongya nekem, aszongya, az a francos, kibaszott, vén, ráncos kurva, te nekem nem parancsolsz... Az még hogy-ha ketten lettünk volna is egy rettenetesen sértő szó, mer ugye, ő idősebb, mint én, és rajta százsorta több ránc van, mint én, szóval, de ez nem számít. Jött félém, és mondom neki, mondom, Tóni, mondom, én ha neked lennék, hát, mondom, nem lépnék egy lépést se közelebb, mert, mondom, valamelyikőnk meg fogja járni. Erre feláll az öccse, de nagyon csúnyán káromkodva, olyan igazi magyarosan, aszongya, én mind a kettőtököt meg foglak ölni. Mondom neki, ide figyelj, Lacikám, nem ölsz te meg itten senkit se, itt ha valaki ölni fog, az én leszek... Aszongya nekem a Tóra egy hét múlva, én fogok hazamenni Magyarországra, és aszongya, bé fogom járni egész Európát. Mondom neki, Tónikám, mondom, hogyan számítod bójárni, mondom, gyalog vagy autóbuszon, mondom, vonaton vagy repülőn, de olyan érdekesnek tűnt énnekem, hogy bójárja Európát, gondoltam magamban, szegény szerencsétlen. En egy évben jó, ha egyszer látom a gyerekeimet, ő meg csak úgy jókedvében bójárja Európát... El is ment, én meg benéztem csütörtökön az orvoshoz, és mondom az orvosnak, szeretnék elmenni menogramra, mondom, olyan érdekes érzést érzek a hónom alatt. Hát, aszongya, egész nyugodtan, aszongya, se nem árt, se nem használ. Vettek mingyá monogramot, mikor megvolt, mondom a kisasszonynak, mi van, aszongya, majd megmondja magának holnap az orvos. Rá se fűtültem, gondoltam magamban, iccoké. Másnap reggel már nyolckor telefonál az orvosi aszisztent, aszongya, jöjjön be a rendelőbe. Be-megyek, és aszongya nekem az orvos, aszongya nekem, aszongya, mit szólsz hozzá, iszol velem egy csésze kávé? Na, mondom, doktor Kemből, mit akarsz te tőlem kérni, mondom, hogy ilyen aranyos vagy, mert hogy régi klájtntja voltunk, de engem még soha nem kínált meg kávéval. Átfogja a derekamat, aszongya, és üljek le, aszongya, hogy na, aszongya, és ne féljek. Kicsit megdobbant a szívem, és gondol-

tam magamban, hóha. Aszongya nekem, aszongya, ideadja a kávét a kezembe, as ongya, megint mondja, hogy ne féljek. Még bele se ittam a kávéba, csak a számhó vettem, na, de má a kó kezdtem egy kicsit ideges lenni, aszongya: van reked két csomó a melledbe... Befutott az én drága Tónim, hoz nekem egy fél zsák hogyhívjákot, és meg akar csókolni. Még akkor a mellem be volt kötözve, mondom, ide figyelj, mondom, ha három hónapig nem volt szükség az én csókjaimra, akkor nekem sincsen a te csókjaidra szükségem. Letette a krémet, mire ránéztem, én szégyelltem, mert tudtam, hogy gúnyból hozta nekem a krémet, mert elkezdtek nevetni az öccsivel, mikor mondta nekem, hogy francos, vén, ráncos kurva. És nézett rám gúnyos mosolygással, azt mondja, nézd, itt vannak neked a sok finom magyar kréme, ezt te nagyon fogod szeretni... Azontúl minden áldott nap feltette azt a lemezt, én nem nagyon szeretem a magyar nótákat, de ez minden áldott nap fölletta azt a lemezt, hogy várjatok még ősi rózsák, ne mondjatok búcsút a szép nyárnak, mondom neki, mondom, de megtetszett ez a nóta. Egyszer aztán mondja nekem a telefonba az öcsémnek a sógora, hogy aszongya, ide figyelj, aszongya, Teri, aszongya, hogy aszongya, történtek itten dolgok: Tóni, aszongya, megismerkedett egy kontyos nővel. Másnap felhív az egyik ismerősöm egy kávézóból, Teri, aszongya, gyere, aszongya, a Tóni, aszongya, itt van, aszongya, már tíz órátul, aszongya, és itten az asztal tele van, aszongya, papírokkal, és ír. Lementem oda, engem nem látott, mert le volt ütve a feje. ahogy írt... Odamentem hozzája, mielőtt észretért volna, és felvettem annak a nőnek a levelit. Hát, aszongya. Mondom, jóba vagy vele? Aszongya, igen. Nem is tagadta. Nézett a szemembe, és igen, aszongya, megcsináltam. Aszongya, megcsináltam, aszongya, mert te azt hitted, hogy én buzi vagyok. Aszongya, hogy azért van jóba ezzel a nővel, hogy ő énnekem prúvolja, hogy nem gej, nem buzi. Aszongya, igen, és hogy ezzel a nővel fog élni... én meg, ha bírok, inkább menjek vissza a férjemhez, a Sanyihoz.

Tamás és Zoé lazítanak, Tamás iszik egy korty Metaxát

TAMÁS Anyádat vártuk délután.

ZOÉ És veszekedtünk.

TAMÁS Igen, „a civakodó szerelmesek”... - *Bébé*
Benedict és Beatrice.

Pauza

ZOÉ Erre a lovacskezésre egyébként nem is emlékeztem.

TAMÁS *(iszik)* Most már fogsz... Ennyi talán elég is mára.

ZOÉ, Az az érzésem, hogy semmit nem értesz.

TAMÁS Az András... *túl* messzire ment, és nem biztos, hogy egyáltalán meg akarom érteni.

Pauza

Esik, hallod?

Pauza

ZOÉ!, Folytassuk. A délutánnal... Ugyanitt ültünk.

Pauza

TAMÁS *(megadja magát)* Hát jó. *(Nekikészül, majd ideges, számon kérő hangon)* Hívtalak délután. ZOÉ Aha... még egyszer -

TAMÁS Hívtalak délután - megint nem voltál a helyeden.

ZOÉ *(fölvesszi a stílust)* Figyelj, ha nem vagyok a helyemen, akkor vizitelek vagy hospitálok, vagy mítingelek, vagy...

TAMÁS Én nem tudom, mit csinálsz, Csutikám, de az tuti, hogy mindig ott van a Stüsz doktor meg a Bubi nővér, meg a nemtom még ki, te viszont egész nap az osztályon vagy, és mítingelsz, ez már tényleg egy kicsikét szinte felfoghatatlan!

ZOÉ Számomra meg például az a kicsikét szinte már felfoghatatlan, Sünikém, hogy nem tudok úgy hazatelefonálni, hogy ne legyen foglalt... és egyébként is, mi ez az örületes telefonszámla? Mit csinálsz te egész nap, telefonálsz? Harmincezer forint a telefonszámla! Kivel dumálsz egész nap?

TAMÁS Nem dumálok.

ZOÉ Nem dumálsz - hát mit csinálsz?

TAMÁS Van most egy projektünk.

ZOÉ Projektünk?

TAMÁS A Leventének és nekem.

ZOÉ Miféle projekt?

TAMÁS Phone art.

ZOÉ Te nem vagy normális. Mi az, hogy... phone art? Phone art! - De tényleg, miből áll ez a bizonyos... phone art? Az a phone art, hogy egész nap ülsz a telefonon?

TAMÁS Nem.

ZOÉ Hanem?

TAMÁS Telefonba énekelni.

Pauza

ZOÉ Egész nap telefonba énekelsz a Leventének?

TAMÁS A telefon... szóval... a... tudod, a redukált lehetőségek... a frekvenciaminimum és a zenei intenzitás korrelációjában létrejövő...

ZOÉ Értem.

TAMÁS Szóval a szűkös lehetőségek elementaritása... de nem ilyen minimal artosan, hanem...

ZOÉ Aha... kényszerzubbonyban táncolni.

TAMÁS Igen. De nem... nem, nem érted... az a lényeg, hogy van most egy projektünk a Leventével... és... ő...

ZOÉ Igen.

TAMÁS Szóval délelőtt beéneklünk egy állathangra emlékeztető melódiát, aztán a preparált zenei szövetet visszapasszoljuk interneten, újból megdolgozzuk, és akkor így...

ZOÉ Aha.

TAMÁS Ez lesz a koncert a Tavasz Fesztiválon.

ZOÉ Hm.

TAMÁS „Csodálatos vadállatok” - ez a címe.

ZOÉ Csodálatos vadállatok. Akkor már csak azt nem értem, Sünikém, hogy az augusztusi számla, az miért huszonhétezer.

TAMÁS Augusztus?

ZOÉ Augusztus.

TAMÁS Augusztus, ahhoz nekem semmi közöm... De ha már itt tartunk, Csutikám, akkor én is megkérdezném, hogy mondjuk, például miért hever megint ti-zenhétféle sajt a hűtőben.

ZOÉ Elég jól keresek ahhoz, Sünikém, hogy megvegyek tizenhétféle sajtot.

TAMÁS És miért kell a kétliteres teafőzöt csordultig tölteni vízzel, és az egészet felforralni egyetlen csésze teáért, miközben az etióp gyerekek meg a koszovói albánok, meg az indiai sudrák...

ZOÉ Jaj, Sünikém, hagyjál már a sudrákkal!

TAMÁS És miért kell a legdrágább pizzafutárral hozatni a kaját, és minden esetben kötelező jelleggel háromszor annyit, mint amennyit meg tudunk enni, és...

ZOÉ Állandóan ez van! - valamiről vitatkozunk, és akkor egy teljesen más témát hozol föl... Ez nem releváns... - azért, mert két liter vizet felforraltok?!

TAMÁS Na, Csutikám, én meg telefonálok! Abszolút releváns. Sőt analóg.

ZOÉ Én ezt nem folytatom, neked egyszerűen nincs vitakultúrád.

TAMÁS Neked van.

ZOÉ Oké, hagyjuk.

Pauza

TAMÁS *(készülődik)* Itthon leszel?

ZOÉ Be kell ugranom a rendelőbe... jön az András az asztrológus után... És Ágit is fel kell még hívnom.

TAMÁS Mert?

ZOÉ Mert szomorú.

TAMÁS Szomorú?

ZOÉ Ma van Halloween... Nyáron megfogadta, ha még mindig szűz lesz, odaadja magát az első belfegornak.

TAMÁS Huhh... És az izé, a hogy is hívják: Karesz? ZOÉ Kristóf.

TAMÁS Na, a Kristóf... ő nem, izé, akciózgat? - Hát járogatnak már egy ideje...

ZOÉ A Kristóffal tutira meg volt dumálva, hogy akkor tegnap este - mindent lefixáltak, kölcsönlakás, lifestyles, és akkor beszóltak a Bocsorék, hogy gördeszkabajnokság Dunavarsányban, mire a Kristóf, tudod, ilyen gördeszkabuzi, hogy akkor inkább halasszák el a deflorációt hétfőig, és addig most már nem is tele-fonál, miért nem, kérdezi Ági, azért nem, mert mindig azzal telik az idő, hogy Ágit mikor kell fölhívni, de aztán mégiscsak meg akarta adni a Bocsor számát, Ági viszont, hogy akkor most már minek adja meg?, jó, akkor nem adom meg, mondta Kristóf - ne hülyéskedj, add már meg - nem, nem, nem, nem adja meg - tök szarul váltak el, Ági bánatában felrakatott egy dupla proteinpakolást a Lila Sőhajban, aztán föl-hívta Kristóffot, hogy kibéküljenek, és az is olyan furcsa volt, hogy a Kristóf mondta, hogy most ez talán jó is, hogy három napig nem találkoznak, Ági meg hogy az szerinte miért jó?, nem tudja, mondta Kristóf, csak jó - valami baj van?, kérdezte Ági - nem, nem, nincsen semmi baj - szeretsz? - persze hogy szeretlek, hát hogyne... de mégis tök furcsa, hogy mitől lett Kristóf hirtelen ilyen hülye, és szegény Ági még mindig szűz, és nem találkoznak egész hétvégén, és meg se próbálta lehívni Dunavarsányba, úgyhogy tulajdonképpen jól összevesztek, és Áginak ráadásul meg is jött - épp ma... - Figyelsz te rám egyáltalán?

TAMÁS „...megisjöttéppmafigyelszteráamegyáltalán.”

Zoé legyint, ő is készülődik

Este mit csinálunk?

ZOÉ Jön az anyám. Igazából már itt kéne lennie.

TAMÁS Azt mondtad, elutazott vidékre.

ZOÉ Igen, ma jön vissza.

TAMÁS Ezt nem mondtad.

ZOÉ Dehogynem mondtam.

TAMÁS Mostantól nem veszek levegőt, míg el nem ismered, hogy nem mondtad. *(Vörösödik, kifújja, le-*

vegőt vesz) Lehet, hogy igazad van... Azt mondtad, el-
utazott Füredre *egy napra*, amiben benne van, hogy...
ZOE Érdekes, én meg most úgy emlékszem, *hogy* csak
annyit mondtam, hogy elutazik vidékre.

TAMÁS „Egy napra.”

ZOE Nem, azt nem mondtam. Jól emlékeztél az előbb.

TAMÁS Nem, *most* emlékszem jól.

ZOE Nem, *most én* emlékszem jól.

TAMÁS Nem, én.

ZOE Én.

TAMÁS Én.

ZOE Én.

TAMÁS Én.

Egybemosódó „én”-kánon, sötét

Asztrológusnő és András

ASZTROLÓGUSNŐ (*papírok és könyvek fölé hajolva számol*) Történt valami fontos esemény nyolcéves korában?

ANDRÁS Nem.

ASZTROLÓGUSNŐ Fűzi valamilyen kapcsolatot Angliához?

ANDRÁS Nem.

ASZTROLÓGUSNŐ Történt valamilyen családi katalizma vagy nagy változás tizenöt éves kora körül?

ANDRÁS Nem.

ASZTROLÓGUSNŐ Haláleset, költözés, fontos találkozás, betegség stb.?

ANDRÁS Tizenöt?

ASZTROLÓGUSNŐ Igen.

ANDRÁS Nem.

ASZTROLÓGUSNŐ (*számol, vonalaz, ír, bal kézzel*) Csináltak már önnek ilyet?

ANDRÁS Nem.

ASZTROLÓGUSNŐ Hisz a lélekvándorlásban?

ANDRÁS Nem.

ASZTROLÓGUSNŐ A zsidósággal van valamilyen kapcsolata?

ANDRÁS Nem.

ASZTROLÓGUSNŐ Vannak testvérei?

ANDRÁS Nem. Illetve van egy nővérem.

ASZTROLÓGUSNŐ (*jegyzetel*) Foglalkozott a német haláltáborokkal?

ANDRÁS Nem.

ASZTROLÓGUSNŐ Édesapja él?

ANDRÁS Nem, vagyis igen, Amerikában.

ASZTROLÓGUSNŐ Az édesanyja? Ő is Amerikában él?

ANDRÁS Nem, Kanadában.

ASZTROLÓGUSNŐ Elváltak?

ANDRÁS Hál' istennek.

ASZTROLÓGUSNŐ Hál' istennek?

ANDRÁS Miért, nem hál' istennek?

Kicsi döbbszent csönd

ASZTROLÓGUSNŐ (*számol*) Ön mikor került Magyarországra?

ANDRÁS Négy és fél éves koromban.

ASZTROLÓGUSNŐ A nővére is Magyarországon él?

ANDRÁS Igen.

ASZTROLÓGUSNŐ Miért jöttek Magyarországra?

ANDRÁS (*kis zavar után*) A nagynénénk nevelt fel minket.

ASZTROLÓGUSNŐ Milyen a kapcsolata az édesanyjával?

ANDRÁS A mama...

Fényváltás, András gyerekké, az Asztrológusnő Terivé változik, bejön Manyika

Szia, mama, hallasz?

TERI Szia, kismackóm, hogy vagy?

ANDRÁS Beteg vagyok.

TERI Mi haj van?

ANDRÁS Tudod, mi, megfázok.

TERI Megfáztál és a mandulád?

ANDRÁS Nem az.

TERI Hát?

ANDRÁS Most nem tudom. Gyógyszert is írártak... Azt nem értem meg, anyu, hogy a egyik dobozban húsz darab van, a másik dobozban meg harminc, meg két-száz. Kétszáz kúpot minek adtak?

TERI Azért, hogy máskor is legyen, ha lázas vagy.

ANDRÁS Nem... azért adták, hogy amíg beteg vagyok,

beszedjem, de addigra már réges-rég nem leszek beteg.

TERI De a kúpot nem eszed meg, tudod, ugye? ANDRÁS

Na ezt viszont jól kitaláltad, nem szabad megenni. TERI

Nem bizony.
ANDRÁS Nem kell bezabálni... Várjál, anyu, mikor jössz, hányat alszom?

TERI Már nem sokat. Sortájm.

ANDRÁS Hányat?

TERI Kétszer tízet meg négy.

ANDRÁS Hurrá. De a tizedik, az már a huszadik lesz?

TERI Mondom, gyorsan fog elmenni.

ANDRÁS Négy napot észre se veszek, hogy alszok, és akkor már csak tíz.

TERI Kétszer tíz.

ANDRÁS Igen, és akkor tíz napot alszok, és akkor már csak négy.

TERI Hamar elmegy.

ANDRÁS És akkor kettőt alszok, meg egy, meg öt.

TERI Ja.

ANDRÁS Még egyet alszok, akkor már csak öt. Ha még kettőt alszok, akkor három, ha ég kettőt alszok, akkor egy.

TERI Hát, nagyon ügyes vagy, jól tudsz számolni.

ANDRÁS Egy, kettő, három, négy, öt, hat, hét, nyolc, kilenc, tíz, tizenegy, tizenkettő, tizenhárom, tizen-
négy, tizenöt, tizenhat... tizennyolc...

TERI Tizenhét.

ANDRÁS Tizenhét, tizenkilenc.

TERI Tizennyolc, tizenkilenc.

ANDRÁS Tizennyolc, húsz...

TERI Nagyon jó. Ügyes vagy... Mondjál még valamit.

Zoéval találkoztál?

ANDRÁS Igen, tegnap játszottunk... itt volt a Tamás is.

TERI Mít játszottatok?

ANDRÁS Lovacsásat.

TERI És jó volt?

ANDRÁS Nem.

TERI Veszekedtetek?

ANDRÁS Nem.

TERI Mindig hallgass Zoéra, tudod, ő már nagylány.

ANDRÁS Igen, tudom... Anyu.

TERI Tessék.

ANDRÁS (*sírva fakad*) Mikor jössz már?

TERI Nemsokára... Szún. (*Elgyötörtten felnevet*) Majd telefonálok, jó?

ANDRÁS Holnap.

TERI Jó... Nézegeted a képeskönyveket, amit küldtem?

ANDRÁS Nem.

TERI Hogyhogy? Olyan tök jó, többször meg kell nézni.

ANDRÁS Nem szoktam nézni, b'j?

TERI Nem baj, kicsikém. Majd nézzük együtt.

ANDRÁS De mindennap.

TERI Meg akarok neked venni új ruhákat is, új nadrágot.

ANDRÁS Nadrágom van.

TERI Veszünk újat, mondom, hogyha az egyik koszos, akkor a másikat fel tudod venni.

ANDRÁS Inkább vegyünk hármat. Vagy négyet, vagy ötöt, vagy hatot, vagy tízet.

TERI Ja, majd meglátjuk, elég kettő is.

ANDRÁS Inkább négyet, jó?

TERI Oké.

ANDRÁS Mert akkor ha az egyik piszkos, veszem a másikat, ha a másik piszkos, akkor a harmadikat. TERI Á, közbe kimossuk, tudod.

ANDRÁS Akkor ötöt vegyünk, jó?

TERI Jó.

ANDRÁS Ötöt.

TERI Figyelj, kismackóm, add most oda a Manyikának, vele is akarok egy kicsit...

ANDRÁS Nem.

TERI Húszig számolsz, jó, és addig beszélek vele.

ANDRÁS Jó. Egy, kettő...

TERI Nem kell most számolni, majd mikor odaadod neki.

András odaadja a telefont Manyikának, hangosan számol

MANYIKA Halló, itt vagyok - igen, csak röviden - én nem is tudom neked elmondani, de nagyon nehéz a gyerekekkel - nagyon hisztis... el kellene vinni pszichológushoz - bekakil rendszeresen például... nem mer egy méterre elmenni tőlem a lakásban... valami szorongás van benne, érted? - álmában nyöszörög, csikorgatja a fogát... néha meg olyan idegrohamot kap, te, hogy ő nem öltözik fel, vagy nem hajlandó reggelizni, és a földre veti magát, habzik a szája, és ordít torkaszakadtából...

ANDRÁS *(a háttérből)* Jön a húsz, nagyon vigyázz!

MANYIKA Még amit tudott, azt is elfelejti, nem hajlandó kanállal enni, kiköpi az ételt nem köszön senkinek a házban... tényleg, én már ott tartok, *hogya...*

ANDRÁS *(kitépi Manyika kezéből a telefont)* Halló!

TERI Mackó, add vissza még egy percre, jó?

ANDRÁS Miért?

TERI Mert valamit mondott a Manyika, és hallgatni akarom, *hogya* befejezze, na.

ANDRÁS Nem! Nem adom, és azt is megmondom, hogy nem beszélhetsz többé a Manyikával.

TERI Miért?

ANDRÁS Azért, mert most már elegendő volt. Háromszor tízig számoltam.

TERI Az nagyon kevés.

ANDRÁS Nézd meg: egy, kettő...

TERI Jó.

ANDRÁS Három, négy.

TERI Oké.

ANDRÁS Öt, hat, hét, nyolc, kilenc, tíz.

TERI Jó.

ANDRÁS Tizenegy, tizenkettő.

TERI Jó.

ANDRÁS Tizenhárom, tizennégy.

TERI Mackó.

ANDRÁS Tizenöt, tizenhat, tizenhét, tizennyolc, tizenkilenc, húsz, huszonegy!, huszonkettő!, huszonhárom!, huszonnégy!, huszonöt!, huszonhat!, huszonhét!, huszonnyolc!, huszonnégy!, huszonöt!

TERI Huszonkilenc, harminc.

ANDRÁS Huszonötig elszámolok.

TERI Na jól van, mondom, kis szívem... lassan, ájmaszt, le kell raknom.

ANDRÁS Én még nem beszéltem, csak keveset.

TERI Már tíz perce beszélgetünk... Macika, figyelj,

mondom, most lerakom, és majd hívlak megint, mert különben sokat fogok fizetni, és nem lesz több pénzem.

ANDRÁS Visszahívsz most?

TERI Nem ma. Majd vasárnap.

ANDRÁS Hányat kell aludni?

TERI Kettőt alszol - ma alszol meg holnap. Puszi, Macókám.

ANDRÁS Figyelj.

TERI Na.

ANDRÁS Tudod, mit mondtam neked ott az étteremben, emlékszel rá?

TERI Vat?

ANDRÁS Ha tudod, akkor mondd.

TERI Nem emlékszem, annyi mindent mondtál.

ANDRÁS Tudod nagyon jól.

TERI Hogy szeretsz?

ANDRÁS Nem.

TERI Hát?

ANDRÁS Kúval kezdődik.

TERI Kú?

ANDRÁS Kó!

TERI Kó?

ANDRÁS Kó, igen. Emlékszel?

TERI Kocsi?

ANDRÁS Igen. Három, négy vagy öt, vagy hat, vagy tíz, vagy húsz, vagy huszonkettő, vagy huszonhárom, vagy huszonnégy: el van rakva?

TERI El van, persze.

ANDRÁS Hány?

TERI Három... El van rakva. Donvori.

ANDRÁS A dzsip is el van rakva?

TERI Jesz.

ANDRÁS És még?

TERI Hát a traktor, a kotrós meg egy gokárt.

ANDRÁS Öt vagy négy?

TERI Négy.

ANDRÁS Várjál. A dzsip, a gokárt, a kotró.

TERI Igen.

ANDRÁS Es a traktor.

TERI Aha.

ANDRÁS Más autó nincs?

TERI Más nincs.

ANDRÁS Nincs ilyen beleülős?

TERI Nincs, macikám, nincs, mondom. Na jó...

ANDRÁS Mind a négyet akarom.

TERI Le kell rakjam, jó?

ANDRÁS Mikor lesz annyi pénzed, hogy megvegyed a beleülöst?

TERI Majd meglátjuk, dolgozni kell.

ANDRÁS Jó, de akkor ne vegyél semmit.

TERI Nem.

ANDRÁS Rakjad el, amennyibe egy autó kerül.

TERI Jó.

ANDRÁS Rakjál el ötszázmillió dollárt.

TERI Ha annyi lenne, mindent megkapnál.

ANDRÁS Mit kapnál még?

TERI Mindent, amit csak kívánsz. De hát annyi pénzem nincsen, és nem is lesz, mert az nagyon sok. ANDRÁS Hatezer dollár?

TERI Annyi lesz.

ANDRÁS Tíz dollár?

TERI Annyi is. Na jó, mackó, le kell tennem.

ANDRÁS Egy dollár?

TERI Az semmi, az van.
ANDRÁS Az egy varjúkrém, ugye?
TERI Vat?
ANDRÁS Az egy varjúkrém.
TERI Igen, az egy izé, varjúkrém, na most lerakom.
ANDRÁS Varjúpogácsa!
TERI Pogácsa.
ANDRÁS Az egy varjúóra!
TERI Na lerakom, kicsim, jó? Majd hívlak.
ANDRÁS Ötven dollárod?
TERI Az is van. Van.
ANDRÁS És négymillió dollárod van?
TERI Nincs. Nincs.
ANDRÁS Anyu.
TERI Puszi.
ANDRÁS Anyu, várjál egy percet.
TERI Nincs már, nem lesz pénzem.
ANDRÁS Várjál...
TERI Halló.
ANDRÁS Halló! TERI
Na jó, lerakom.
ANDRÁS Miért?
TERI Mert nincs pénzem.
ANDRÁS Anyu!
TERI Na.
ANDRÁS Figyelj.
TERI Igen?
ANDRÁS Veszél majd egy fényképezőgépet, egy igazit?
TERI Van már, nem? Na, lerakom, oké?
ANDRÁS Ami az enyémmé lesz csak.
TERI Majd meglátjuk.
ANDRÁS Figyelj, anyu, várjál egy percet!
TERI Már nem tudok várni, macikám.
ANDRÁS Mama, szerintem te *egy nagy* ház vagy, és a
kémény a füttyülőd.
TERI Most már leteszem, puszi.
ANDRÁS Anyu, tudod milyen jó: kurva jó!
TERI Na.
ANDRÁS Kurva jó.
TERI Na jó, szia, macikám, mondom, puszi.
ANDRÁS Ne tedd le! (*Harcol Manyikával*)

Fényváltás

TERI Macókám, figyelj, akarok neked mondani valamit...
Az a helyzet, hogy nem tudok hazamenni... itt kell
maradnom Amerikában.
ANDRÁS Nem jössz haza?
TERI Nem.

Pauza

ANDRÁS De telefonálsz?
TERI Majd meglátjuk... Nem tudom... Donno... Inkább
nem... Jobb, ha most nem beszélünk egy darabig.
(*Leteszi a telefont*)
ANDRÁS (*suttog*) Mama.

Fényváltás, Manyika el

ASZTROLÓGUSNŐ (*ugyanazon a hangon*) Milyen a
kapcsolata az édesanyjával?
ANDRÁS A mama... Nagyon erős asszony az anyám,
szuper ego, abszolúte alázat nélk-k-k-kül, nem enged
senkinek és sem-m-m-mminek, csak úgy jó, ahogy ő
csinálja vagy elképzeli, mindenki t-t-t-téved, minden-ki
hülye... nagyon nehéz ember az anyám... *nem le-*

het vele együtt lenni... - még így, nyolcezer kilométerről is
könnyű... és ez, és ez a-n-n-nincs kibeszélve...
energetikailag is nagyon b-b-b-befolyásol a mű-
ködésben, és nemcsak energetikailag, hanem a
személyi-s-s -s-ségs-s-s-struktúrámm kialakulásában... ha
érti, mire gondolok.
ASZTROLÓGUSNŐ És az édesapjához milyen a viszonya?
ANDRÁS Kiegyensúlyozott. Tíz éve nem láttam.

Az Asztrológusnő jegyzetel

Rágyújthatok?
ASZTROLÓGUSNŐ (*kinyitja az ablakot*) Itt, és kifelé
fújja a füstöt.

*Mintha visszapörgetnék a felvételt, négyszer ismétlődik
gesztus és mondat*

Itt, és kifelé fújja a füstöt...
ANDRÁS Igen.
ASZTROLÓGUSNŐ ... Itt, és kifelé fújja a füstöt... Itt, és
kifelé fújja a füstöt... Itt, és kifelé fújja a füstöt...

*A „zökekenők” után folytatódik az eredeti idő, az
Asztrológusnő eljön az ablaktól*

ANDRÁS Ezt most miért kellett ennyiszor elmondani...?
ASZTROLÓGUSNŐ Tessék?

Pauza

ANDRÁS S-s-s-semmi.
ASZTROLÓGUSNŐ Akkor el is kezdeném... beszélgetés
lenne... szóval, hogy ne csak éri mondjam, hanem ha
kialakulhatna valamilyen párbeszéd... (*Számol, ír, le-
pakol, fölveszi az efemeridákat, lapoz*)... Azért kér-
deztem rá a zsidóságra, mert úgy látom, *hogy* elég fontos
múltja van a zsidók között... előző életében koncentrációs
táborban halt meg, de hitetlen zsidó-ként... ez azért
fontos, mert most is egy nagyon erős kettősség van
önben... olyan valaki, aki nem akar fel-nőni, aki lázadzik
mindenféle megszorítás ellen, akár társadalmi, akár
családi téren, a felsőbbiséget semmilyen szinten nem
fogadj el, nem akar sehova se tartozni, és mégis
folyamatosan és állandóan ki-szolgáltató helyzetbe
kerül... Én is úgy látom, hogy az anyjával van egy ilyen
bonyolult kapcsolat, sőt, a nővérével is, erős kötődés és
erős hasonlóság, és ez valamiféle büntudattal párosul...
az elárultatástól, a megaláztatástól való félelmében kettős
életet alakított ki, egy misztikus belvilágot, és, egy külső,
elfogadó, jó kisfiús, alkalmazkodó viselkedést...
mindehhez az Iker jegy kitűnő alapot teremt... ön tripla
iker, a Nap-ja, az aszcendense és a Marsa is az Iker
jegyében áll...

Csöng a telefon

Bocsánat. (*Fölveszi*) Halló... én vagyok... jó napot kí-
vánok... értem, aha... igen... na most én erre így nem
tudok válaszolni, és nem biztos, hogy egyáltalán tudok rá
válaszolni... az a kérdés, hogy ezt a szívmitétet meg kell-
e csinálni vagy sem, és nem az, hogy kedvező-e az
időpont - ha meg kell, akkor minden időpont kedvező...
aha - na most erre így nem tudok kapásból... aha... igen...
hát, én hétfőn elutazom, és nem leszek január végéig...
ühüm... (*Nézi a füzetét*) tudom, tudom... tudom... csak
annyira be vagyok

táblázva... hát, nézze, egyetlen dolgot tudok felajánlani, az is már abszolút a szabad időmből... egy déli előtt vagy egy reggel, és akkor meg tudjuk beszélni... jó? - mondjuk... pénteken reggel hétkor... Moszkva tér... van ott egy ilyen *burgerking*... igen - igen - igen, jó?... (*Beírja*) és akkor... - hogy hogy nézek ki? - fogalmam sincs.

ANDRÁS Hoppá.

ASZTROLÓGUSNŐ (*kiesik a szerepből*) Hogy nézek ki... (*Andrásra néz*) Rövid hajam van, és általában nem túl nőies ruhákban adom elő... szemüveges vagyok... (*Viccel, mesterkéltén*) Magának meg legyen egy piros rózsa a bal kezében - oké? ...jó, akkor ott találkozunk péntek reggel hétkor... *burgerking*... addig is jobbult... viszonthallásra. (*Leteszi a telefont*) Elnézést. (*Tanulmányozza a horoszkópot, a most következő dialógus vezérszavait*)

András halkán utánamotyogja

Szóval... az ön élete arról szól, *hogy* tudatosan dolgozzon magán... mert most mintha nem lenne bejárása valahová, ami szintén ön, a tudatalattiban egy el-zárt én, egy leblokkolt személyiség, talán a jobbik énje, aki segíteni akar... Az édesanyjával kellene megbékélnie... (*Nézi a horoszkópot*) ...az édesanyja tényleg nagyon erős karakter... valójában egy férfi... és ez az egész anyaság meg minden, ami ezzel jár, áldozat volt a részéről... tehát nem az ő szerepe, nem az ő dolga lett volna, de feláldozta magát, és ezt bosszulja meg a környezetén... nem tud igazából anya lenni, feleség lenni, mert mindig ott van benne ez a férfi, aki ellenáll... jó, megcsinálta, mert muszáj, de keserőséggel és mártíromsággal... (*Nézi a horoszkópot*)

András is elhallgat

Egyébként önben is tombol egy nő - nem tudja elnyomni ezt a hisztériát, és ő se tud felülkerekedni...

ANDRÁS (*lassan, hangsúllyal*) Az anyám férfi?

ASZTROLÓGUSNŐ Igen.

ANDRÁS És az apám?

ASZTROLÓGUSNŐ Az apja... (*Nézi a horoszkópot*) Az apja viszont nő... igen... egy érzékeny művészlélek, ha jól látom... Mi a foglalkozása?

ANDRÁS Kiképzőtiszt.

ASZTROLÓGUSNŐ Szíve szerint óvónő lett volna, vagy kozmetikus.

ANDRÁS És a nővérem?

ASZTROLÓGUSNŐ Hm... Zavaras képlet... Nem lovagolt véletlenül valaha a kedves nővére?

ANDRÁS De.

ASZTROLÓGUSNŐ Látok itt egy zsokét, de a neme...

ANDRÁS (*lassan*) Anyám az egyetlen férfi a családban?

ASZTROLÓGUSNŐ A kromoszómák csillognak, a csillogok nem.

ANDRÁS Nagyszüleim?

ASZTROLÓGUSNŐ Nézzük csak... az apai nagyapja... igen, ő is nő volt... viszont - jó hír - nő volt a nagymamája is... tehát ott két nő látszik... a másik oldal, az anyai ágon, az még érdekesebb... az anyai nagy-anya androgün, vagyis hímnős - kiegyenlített jinjang-energiákkal és jellemzőkkel... a nagyapja pedig... na! - ő igazi férfi, erős, pátriárkaszerű uralkodótípus, aki összetartja a családot, védelmez és tör-vényt ül, egy törzsfőnök. Ilyen volt?

ANDRÁS Nem.

ASZTROLÓGUSNŐ Hát?

ANDRÁS Nem emlékszem rá.

ASZTROLÓGUSNŐ Meghalt?

ANDRÁS Meg, hál' istennek.

ASZTROLÓGUSNŐ Miért mondja, hogy hál' istennek?

ANDRÁS Miért, nem hál' istennek?

Csöngetnek a kaputelefonon, az Asztrológusnő kimegy, visszajön, leül, visszahelyezkedik a szerepébe

ASZTROLÓGUSNŐ Szóval az ön megszabadulása is azokról a keretekről szól, ami a család... de a lényeg mélyebben azt jelenti, hogy visszataláljon a múltjába... Önben nagyon ősi és nagyon erős büntudat van, ami a régmúltra utal, az előző életeire, bár ön nem hisz benne, de ezekkel az énjeivel kellene szembe-sülnie, *hogy* meg tudjon szabadulni a görcseitől, amelyek nem hagyják boldognak lenni, mert mindig kísértenek... miattuk nem tudja átadni magát egyetlen percre sem... erőszakkal akarja megtalálni minden perc értelmét, mintha minden pillanatban a pillanat végét várna, valami végleges, félelmetes és felemelő befejezést... (*Leteszi a horoszkópot, csönd*) Hát, ennyi lett volna. (*Ismétlődik gesztus és mondat: fölveszi a horoszkópot, leteszi*) Hát ennyi lett volna... (*Felveszi a horoszkópot, leteszi*) Hát ennyi lett volna... (*Fölveszi, leteszi*) Hát ennyi lett volna... (*Fölveszi, leteszi*) Hát ennyi lett volna... (*Feláll, az idő „visszazökken”*) Akkor a viszontlátásra.

András lassan feláll, kezét fognak, megszólal a bejárati csengő, élőkép

Kriszta és Zoé

ZOÉ Ki az a férfi a váróban?

KRISZTA Paulai úr. Már kapott egy szurit.

ZOÉ Olyan, mint a Csubakka a „Csillagok háborújában”.

KRISZTA A, bon - a majom?

ZOÉ A Harrison Ford barátja.

KRISZTA Csubakka... Csak ő vár kint?

ZOÉ Igen... András jön később, kiesett egy tömése.

KRISZTA Anyád megérkezett?

ZOÉ Meg, de egyből elutazott vidékre.

KRISZTA Mert?

ZOÉ Fogalmam sincs.

KRISZTA Tóni?

ZOÉ A Tóni!... Szerintem nincs jól a mama. A Tóni

megint becsajozott.

KRISZTA De te is olyan sápadt vagy... Mi van Danival?

- még mindig...?

ZOÉ Tegnap voltam nála... ültek ott a tévé előtt Kristóffal, és... több üveg bort megittak már... füvet szívtak... kenyérmorzst keverték a fübe meg sót: „honfoglalás-joint...”, és akkor Dani elindította a rögzítőt, *hogy* ezt hallgasd meg... egy ilyen eltorzított hang, és hogy - (*Halljuk a hangot*) „...eljött a perc... az állatok megszólalnak... (*Röhögés*) Danikám, itt az idő... a csajod nejljongingban maszturbál a Prodigyre - Danikám, készülj, a Klauzál tér a pokol kapuja, és a lakásod a katlan, ahol megfőzöm a buzi kis pöcsödet - és lenyomom a torkán, és a hasából vágom ki... (*Nyafogva sír*) ... - vauvau - csipcsirip - röfröf... (*Suttogva*) Danikám... meg akarod baszni az eget, de a farkad nem tud repülni? - késő, Danikám, késő... a Hallo-

ween százlábúja araszol feléd... holnap... holnap találkozzunk... (Vinnnyogás, , foglalt jelzés)..."

Döbbsent csend

KRISZTA Ez valamelyik haverotok?

ZOE Dani szerint a Tamás az... de hát Tamás az nem ilyen... - nem is tud Daniról, de még ha tudna is... akkor se... ezt nem...

KRISZTA Az illet, öregem... nem is tudom, mit csinálnék vele... bon... csak egy pasi képes ilyesmire... röfröf! - el tudod képzelni, hogy egy nő illet kitalál?

ZOE Nem.

KRISZTA Erre csak egy pasi képes.

ZOE Ja.

KRISZTA Pasi! Síkideg vagyok a pasiktól... Egy dolgot imád a pasi, ha a farkát magasztalod, hogy ebből a szögből még nem is vetted észre, hogy milyen óriási, gigantikus, mint a pisai Ferde Torony vagy a Kör-szálló, és akkor nem hiszi el, ódtkodik, kéreti magát, hogy tovább bizonygasd, Eiffel-torony!, Empire State Building!, Csomolungmát - Ez a pasi, ennyi, slussz. Frusztrált barom.

ZOE Kristóf megígérte, hogy ma este deflorálja Ágit, helyette gördeszkaversenyen van Dunavarsányban.

KRISZTA Pszichopaták. Vasgecik... Na, majd még megbeszéljük ezt, csak most... behívod a... a Csubákka urat?

ZOE (kiszól) Tessék befáradni.

Beóvataskodik Paulai úr

KRISZTA Paulai úr! Drágaságom!...

PAULAI ÚR Uh.

KRISZTA (a „fogorvosi székre” mutat) Bon. Tessék parancsolni. (Rákanyarítja a „nejlonkötényt) Elszibadtunk?

PAULAI ÚR (bólint) Huhh.

KRISZTA Nyissuk ki... Jó nagyra!... Bon. - Ez az.

Zoe a „nyálelszívót” tartja, Kriszta „kitamponozza” Paulai úr pofazacskóját; „fúrni” kezd, Paulai úr lába rezeg, Kriszta kiveszi a „fúrót”

Kérünk még egy injekciót?

Paulai úr a fejét rázza

(Folytatja a fúrást) Milyen kicsi a szájunk - alig lehet odaférni... (Fúr, leteszi a fúrót) Na jó - jöhet az inlay - nézzük csak - igen: diagonális... meg kérek egy szukkusztagítót a hatoshoz... (Kiveszi az elázott tamponokat, levegőt fúj Paulai úr szájába)

Paulai úr lábai rezegnek

(Új tamponokat tesz be) Szeretjük a zenét?

Paulai úr biccenteni próbál

Nem mozgunk... bon... tegnap voltam egy koncerten, a Zeneakadémián... az egyik darabnak az volt a címe, hogy - tudunk angolul? --

Paulai úr nyög valamit

...az volt a címe, hogy „St Francis interrupted by a bird”...

vagyis hogy... szóval, hogy „Egy kismadár félbeszakítja Szent Ferenc beszédét”... bon... de az „interruption” azt is jelenti, hogy „terhességmegszakítás”... „St Francis interrupted by a bird” ... - Értjük? ... nem értjük... Felém fordulunk - így! - ez az! ... jó nagyra... - „St Francis interrupted by a bird”... (Dolgozik) - Nem tudunk válaszolni - szegény, szegény pasika - csak hallgatjuk az ostoba női fecsegést... - hon - így... ki-nyit - lazán... nagyobbra - bon... itt... ez érzékeny?

PAULAI ÚR Huhh.

KRISZTA (suttog) „St Frances interrupted by a bird”...

Paulai úr lehunyt szemmel fekszik. Kriszta rácsap a mellkasára

Nem alszunk!

Paulai úr felnyög

(Fenyegetően) Ma már összevesztem egy beteggel... Nagyon csúnya tudok lenni... Nna!... nyissuk ki... nagyra... nagyra... még nagyobbra! (Egyre vadabban tamponál, szinte birkóznak)

A kihallgatás

TERI ... Ette a Tóni a görögdinnyét, a nő nem volt ottan, de olyan szutyokba volt a fürdőszoba, tele mocskos cuccokkal az egész apartman, szétdobálva, a konyha piszkosan, mint a cigánysátorba. Erre engem megfog, a derekamat. és megcsókol, aszongya, gyerünk innen.. Összepakolta gyorsan a cuccát, és elmentünk... Az ördögök akarták vagy az angyalok, nem tudtam tőle megszabadulni, annyira le voltam vele foglalva, hogy nem volt normális eszem gondolkozni... hagytam el a gyerekeimet...

Kérdezte, hogy van-e még köztünk valami, hát, ugye, én asszem, hogy énköztem volt, ugye, mert én azért csak szerettem, nem tudom, mért, mert tényleg már eztet csak egy hülye csinálja, mert nálam hülyébbel én nem, ócskábbat Tóninál nem tudok, de nálam se hülyébb asszont, mint én... Mondom neki, hogy mondorn, gyere vissza, de mondom, mindenféle nemi betegség ellen inklúding, eic ellen vizsgáltasd meg magadat... Hát, gondoltam maga ban, mondom, ha én őtőle kérem, mondom, én is megvizsgálatom magamat... Elmegyek az orvosomhoz, megvizsgál engem, megvizsgál mellem, szemem, mindenem, és feküdtem még ott az asztalon, a rendelőbe ott volt a nőrsz is, és mondom neki olyan viccesen, mondom, doktor úr, néha nekem van olyan szerculásom. - Hó, aszongya, mert nagyon jóba vagyok velük, aszongya, ó, Teri, aszongya, tele vagy te, bocsánat a kifejezésért, tele vagy te szarral, és nevetett... De aztán letette a keziből azt az instrumentot, - mivel alulról vizsgált, hogy megtapogassa a hasamat - nevetés volt addig, mert olyan vicces ő is, én is, és, én azt hittem, hogy, aszongya nekem, aszongya, Mán akkó nem nevetett S-enki se, aszongya, hogy Teri, eneked van egy daganat a hasadba... Beadták az i tervénuszt, először be kellett venni egy tablettát, akkor utána betették a karomba, és az ment három és fél napig. Aztán minden-nap tizenegy órától tizenkettőig kaptam a kímót, azt likvidbe, hogy olyan folyadék:a kaptam, de azt úgy kell elképzelni, mint hogyha tüzes vasat forgattak volna az égész testembe... Egyszer a Tóni aszongya: Teri,

aszongya, megdöntöttem, aszongya, a bizniszt, aszongya, a rilisztéteket, és úgy csináljuk, aszongya, hogy ha ameddig te élsz, terajta van, aszongya, ameddig én élek, én, hogy aszongya, ha én halok meg előbb, őrá jut, ha ő hal meg, akkó meg énrám. Gondoltam mingyá, hogy van valami ennek a háttérébe, mer amilyen jó néz ki a Tóni, én őtőle, a világot én bejártam, mer én komorna voltam az angol királyi családba, én gonoszabb férfit, én a Tónitú nem ismerem, és hülyébb asszont, mint én, én nem találkoztam. A kocsiiban ülünk, mentünk Surreyba két házat megnézni, és gondolta, hogy engem úgy megijeszt, mert lement az útnak a szélire, különösen, ahol árkok vótak, hogy néha még a hónom alatt is felállt a haj... Hívtam az öcsémet, a Zolit nappal is, este is, mindenféleképpen, és nem kaptam tőle választ. Felhívtam a barátnőméket Zalaváron, és nem a barátnőm vette fel a te-lefont, hanem a férje, a Kálmán. Ahogy beszéltem ne-ki, úgy nagyon halkán ő megfordulhatott, és mondja a feleséginek, aszongya, mert én mondtam neki, hogy ide figyelj, Kálmán, mondom, menjetek már át a Zolihoz, mert napok óta nem kapok egyáltalába semmiféle választ, amikor hívom, hogy nem-e valami problémája van. És ahogy én beszéltem, Kálmán megfordulhatott, és olyan nagyon halkán mondta a feleséginek, te képzeld, aszongya, ez még nem tud-ja, hogy az öccse meghalt... Beültem az autóba, és addig mentem körü, amíg nem láttam a Tóninak az autóját valamelyik motelnak a bicsen ottan a garázsába. Nem akartak beengedni, mondtam a menidzsernek, hogy mi történt, mer meghagyta, hogy még véletlenségből engem ne engedjenek be hozzája. Nem azé, hogy én annyira, csak kellett valaki, aki a 'könnyeket lássa, vagy egy, nem kap egy ölelést vagy egy biztató mozdulatot, vagy má azt se tudom, hogy tényleg mit beszél az ember. Mondom neki, Tóni, mondom, képzeld el, mondom, hogy meghalt a Zoli, meg-halt az öcsém... mire azt mondja nekem, aszongya a Tóni, igen, aszongya, mindenki meg fog halni... Be kellett menni a kimoterapi orvoshó, ugyanahó, aki a kimoterapit adta azelőtt, megvizsgálta hátamat, mellemet mindenfelé, és olyan nagyon óvatosan aszongya nekem, hogy, aszongya, bocsássak meg, aszongya, amit mondani akar, de aszongya, megint talált, aszongya, a bal oldalamon, aszongya, egy daganatot... Az ultraszond is felpikapolt egy ilyen csomót a bal oldalon. Aszonták, nem adnak kimoterapit addig, míg ebből a daganatból is nem vesznek egy bájopszit. A *nőgyógyász* is megállapította, hogy ez rák, hogy ez visszajött... Úgyhogy mán ekkorra nekem négy orvosom volt. Egyik küldött a másikó, másik az egyikó, senki nem tudott igazat mondani, de mind a négy orvos énnekem nagyon kevés időt adott hátra. Mondtam a kimoorvosnak, hogy én egyáltalában se meg-operáltatni magamat még egyszer, se pedig a kimoterapin én még egyszer keresztül nem megyek, mondom, eddig, mondom, ti kezeltetek, most má, mondom, az angyalokra vagy az ördögökre szorulok, mondom, és, mondom, saját magamra. Mondtam, hogy, mondom, hogy mikor arra kerül a sor, mondom, hogy én a kórházba kerülök, a *végzetre*, mondom, én egyebet, mondom, mint fájdalomcsillapítót, mondom, én egyáltalában nem akarok semmit, hogy énvelem csináljanak... Elmentem még a jósnőhöz is, na, az meg aszonta, teneked halott gyerekek úszkálnak a véredbe, és minden csomó egy kis gyerekfej...

Zoé és András később a rendelőben

ANDRÁS Hal szeretnék lenni, delfin... A delfinnek nincs téniszony... Nekem akkor is téniszonyom van, ha ülök, vagy fekszek az ágyon... Most is örületes tér-iszonyom van - ilyen v-v-v-vízszintes téniszony - el-fordul a gravitáció, beesek előre a térbe... *(Mutatja, hogy Zoé felé esik)* Azonkívül a delfin nem társadalomban, hanem szeretetben él... Én nem tudok társadalomban élni... - különösen nem tudok ebben a kapitalista sz-sz-sz-szisztémájú társadalomban élni, ez a kapitalista sz-sz-sz-szisztémájú társadalom engemet megaláz és megfojt, nem engedi rejtett és kivételes képességeimet kibontakoztatni, nem engedi a személyiségemet megvalósítani és kifejleszteni, ez a szabadverseny és informatikai ka-ka-ka-kapitalizmus engemet megnyomorít, elemészt, kicsinál, taccs-ra vág... Mennyivel előbb tartanék, ha d-d-d-delfin lennék a tengerben! ...és nem ez, nem ilyen... ilyen b-b-b-büdihús... nyomorult vesztes...

ZOÉ Jössz megint a büdihússal.

ANDRÁS Ku-ku-ku-kukában turkáló szerencsétlen... a társadalom sa-sa-sa-salakja, kitaszított fölösleg... ZOÉ Túlzol, kisszívem.

ANDRÁS Hat-hat-rothadt... Azt eszem, amit a br-br-br-bróker kidob.

ZOÉ Na nem, ez demagógia.

ANDRÁS Neked - nekem viszont véres valóság.

Pauza

Kérsz rágót?

ZOÉ Nem.

ANDRÁS *(bekap egy rágót, erőlködve, előrebillelve, egész testével rág, az arcához kap, megmerevedik)* Jaj.

ZOÉ Andriskám, édesem... rági elől.

ANDRÁS *(suttog)* Nem vagyok e-e-e-egér.

ZOÉ Akkor köpd ki - ott a szemét.

ANDRÁS Nem. *(Keserves arccal, lassan lenyeli a rágót)*

ZOÉ Lenyelted?

ANDRÁS Le.

ZOÉ *(sóhajt)* Tudod, mi a baj veled?

ANDRÁS Tudom.

ZOÉ Na mi.

ANDRÁS Hogy utálok élni. - De miért utálok élni? Mert az élet: szar.

ZOÉ Szerintem nem szar.

TAMÁS A halál is szar. Nincs különbség: szar élet, szar halál.

ZOÉ Miért szar az élet?

ANDRÁS Mert több a botos róka, mint a táncoló nyuszi.

ZOÉ Micsoda?

ANDRÁS *(töpreng)* Ma délután az Asztrológusnő azt mondta, egy angyal rejtőzik bennem... a jobbik énem... ez az: a dadogás, ez ő - d-d-d-dadogás - d-d-d-dadogás - d-d-d-dadogás -

ZOÉ Most direkt csinálod?

ANDRÁS Zoé, szerinted én normális vagyok?

ZOÉ Abszolút normális vagy.

ANDRÁS Egyik napról a másikra balkezes lettem jobbkezesből. Nem furcsa?

ZOÉ Nem.

ANDRÁS Minden este jön a frász... hullámzik a parketta, leng a csillár... egy hang - ugorjak fejest a lichthófb. Ez természetes?

ZOÉ Természetes.

ANDRÁS Cipzáfóbia... ha cipzárt látok, szédülök...

A mérlegem mindig mást mutat, percenként változik a súlyom - vagy a gravitáció ingadozik...? Szerinted ez normális?

ZOÉ Normális.

ANDRÁS Egész napok megismétlődnek *egy az egyben*.

ZOÉ Normális.

ANDRÁS Hallucinálok. Például...

Fényváltás

ZOÉ Ma éjjel megdöglesz.

ANDRÁS Tessék...?

ZOÉ Mindjárt mennem kell.

ANDRÁS De mit mondtál?

ZOÉ Hogyhogy mit mondtam?

ANDRÁS Azt mondtad, hogy...

ZOÉ Mit?

ANDRÁS Azt mondtad az előbb, hogy ma éjjel... megdöglesz?

ZOÉ Édesem. Azt mondtam, hogy mindjárt indulni kell...

Jézusom! *(Átöleli)* Szegénykém. *(Dédelgeti)* Szegény, szegény, kicsikém... Nyugodj meg...

Átölelik egymást, ringatóznak

...kismackóm... olyan édesen pusizol...

Csókolóznak. Fényváltás vissza, András elővesz egy pisztolyt, Zoé felpattan

ANDRÁS Nem kell félni, játék.

ZOÉ Tedd el azonnal, hallod?

András elteszi a pisztolyt, másik zsebéből elővesz egy jóval nagyobb mordályt

Egész arzenált hordasz magadnál?

András lassan ráfogja a pisztolyt

Tedd el, különben...

ANDRÁS „Különben kispofádra örök mosolyt verek...” - mindig ezt mondtátok, te meg a mama.

ZOÉ András... Mi van Eszterrel?

ANDRÁS *(megzavarodik, elteszi a pisztolyt)* M-m-m-milyen Eszterrel?

ZOE A barátnőddel, milyen Eszterrel.

ANDRÁS Barátnóm? Nincs nekem barátnóm. Eszter - ki az az E-e-e-eszter?

ZOÉ Szakítottatok?

ANDRÁS Ho-ho-ho-honnan veszed ezeket... életemben n-n-n-nem volt Eszter nevű... én nem... nem ismerkedek: „teccel, bazeg, kő kóla?” - nem, nem várom meg, hogy - elképzelem, és már ki is rúgtam.

ZOE Andris, te -

ANDRÁS - hat-hat-rothadt! - egy torz mutáció, egy félreértés, egy g-g-g-génihiba, *egy* férgektől hullámszó test, egy emésztési zavar, egy-egy-egy-egy... *(Kifullad)*

ZOÉ Ha nem lennének nők, te se lennél.

ANDRÁS A Teri néniére célozol?

ZOÉ Teri néninek hívod a mamát?

Pauza

Emlékszel, nagypapa bajuszára azt mondtad: *szájöldök*.

ANDRÁS Szájöldök... - de m-m-m-melyik nagypapa? - a Teri néni hímnős mama-papája vagy... nekünk

ugyanis - nem tudod - h-h-h-három nagyanyánk volt, illetve... két nagyanyánk, ^{ab}ból az egyik a nagy-apa, aztán a jinjang nagymama - a csiga - és akkor volt a törzsfőnök nagypapa meg a ... - de ez semmi, mert a mama, a Teri néni, igazából ő az apánk - Teri bácsi, és az apánk, az meg a anyánk, hogy mondjam - a Sanyi néni... a Sanyi néni, aki bizonyára éppen Kaliforniában sütteti a hasát, eredetileg óvó néni akart lenni vagy k-k-k-kozmetikus, de besorozták, és... a Teri b-b-b-bácsi viszont eredetileg lövöldözni szeretett volna és bokszmeccsekre járni - ehelyett meg kellett szülni neki minket, és főzni meg takarítani, meg száját rúzsolni, meg kacéran vihorászni a fér-fiak hülye viccein, kacarászni kellett és riszálni, amitől a lelke mélyéig undorodott, de csinálni kellett, mert a k-k-k-kétszínű, aljas k- -k-kromoszómák...

ZOÉ Kismackóm. A mama túlságosan is nő, az a baja.

ANDRÁS Nézz rám - m-m-m-mi látsz?

ZOÉ Téged. Téged látlak.

ANDRÁS Érzed, hogy sugárzok?

ZOÉ Érzem.

ANDRÁS Látod a piros m-m-m-masnit a hajamban?

ZOÉ András. Andriskám.

ANDRÁS Csaj farokkal, izgi, nem

Pauza

ZOÉ Na, én meg pasi vagyok pinával, az jobb?

Szünet

ANDRÁS Tudom. Zsoké vagy. Mindent tudok.

Csöng a telefon, Zoé fölveszi

HANG Itt a kertben... itt várok rád...

András némára artikulál

Zoé, Dani egy presszóban

DANI Ugyanaz a hang?

ZOÉ Igen, de mintha magnóról jött volna. -

Halljuk a hangot

„Itt a kertben... itt várok rád... a ribizlibokornál... nagyon-nagyon-nagyon fázok... fázik a lábam, kismalac... hadd tegyem be...”

DANI *Ribizlibokor?*

ZOÉ Van ott egy ribizlibokor a gyümölcsfák mellett.

DANI Amelyik úgy rádől a kerítésre.

ZOE Igen.

DANI Hm... És erre te?

ZOÉ Semmi -- mit lehet erre? ...ráadásul ott állt mellettem az András.

DANI Ennyi volt?

ZOÉ Nem... aztán elkezdett fütyörészni... *(Az „Egy kis malac töf-töf-töf... ” dallamát fütyüli)*

DANI „Egy kis malac töf-töf-töf.”

Csönd

ZOÉ Aztán azt mondta, hogy... *(Elhallgat, kezét az arca elé teszi)* Nem tudom elismételni... ne haragudj. DANI Itt egy zsebkendő.

Zoé elveszi a zsebkendő, kifújja az orrát

HANG „...vagy inkább kijössz hozzám...?”

DANI Igen...

HANG „...sétálunk kéz a kézben... nem hazudok... nem akarlak megijeszteni... szégyenlős kis menyasszonyom... szerelmem... kedvesem... ma éjjel a bokrok mögött... megtudod sötét titkomat... ne félj... a bőröd bársonyos marad... a hajad fekete... isten engem úgy segít... ma éjjel...”

Pauza

DANI Azt akarja, hogy rettegjünk, ez a perverziója... így erőszakol meg.

Pauza

(Szedelőzködik) Na. Mennem kell.

ZOÉ Holnap? Találkozunk?

DANI Mikor?

ZOÉ Ötkor - nálad?

DANI Meddig érsz rá?

ZOÉ Úgy hétig.

Csönd

DANI Inkább ne.

Csönd

ZOÉ Nem bírok ki még egy napot.

DANI Öttől hétig velem, aztán a Tamás, még van a délelőtt meg a délután... négy-öt pasit futtathatsz... ZOÉ Ezt most muszáj?

DANI Mondd meg a Tamásnak, nyugodtan abbahagyhatja a telefonálgatást. *(Elindul kifelé)*

ZOÉ *(önuralommal)* Várjál. Várj egy kicsit.

DANI *(állva)* Igen?

ZOÉ Nem ülsz le?

Dani leül

(Akadozva) Nem akarok neked kényelmetlenséget okozni... nem akarok a terhedre lenni... Ha már nem kellek neked... ha nem szeretsz... akkor...

DANI Hagyjuk ezt, jó? *(Feláll)*

Nyílik az ajtó, belép Tamás

TAMÁS Szia! Danikám!

Kezet fognak

Úgyis akartam veled beszélni... hogy vagy?

DANI Jól.

TAMÁS A Tavasz Fesztiválon lesz egy koncert, és kellene valaki, szóval kellene egy hang.

DANI Majd főlhívlak, és megbeszéljük, de most éppen rohanok próbára... csaó. *(Elmegy)*

TAMÁS Csaó. *(Leül, rágyújt, Zoét nézi)* Valami baj van? *(Mégfogja Zoé kezét)* Haragszol?

ZOÉ Nem.

Csönd

TAMÁS Menjünk le a Ráckertbe? Ja, persze, jön a mamád.

Csönd

Tudod, melyik állatot vettük ma a Leventével? A hangyát. ZOÉ A hangya néma.

TAMÁS A mi hangyánk énekel. *(Nem tud magával mit kezdeni, Zoét bámulja)* Zoé.

ZOÉ Tessék.

TAMÁS Te, izé, nagyon le vagy most punnyadva, nem?

Egyébként nem baj, nekem tök bejön - egy ilyen szilfidszerű, szplínes, vampoid örület, de közben meg...

ZOÉ Nem maradnál kicsit csöndben?

TAMÁS *(hallgat, de aztán nem bírja)* Tudtad, hogy a hangya egyáltalán nem alszik? Egész élete éberség és munka...

Te jutottál eszembe a hangyáról - te is rossz alvó vagy...

Zoé némán néz

Meg akarsz dönteni a távol banézés világcsúcsát?

Csönd

És azt tudtad, *hogy az* orrunk meg a fülünk egész életünkben nő? Egészen lassan, de állandóan növeget, egész a halálunkig.

Csönd

Nem lehet valaki állandóan depressziós.

ZOÉ El foglak hagyni.

Pauza

TAMÁS Szabad tudnom, miért?

ZOÉ Nem passzolunk egymáshoz.

TAMÁS Eddig passzoltunk.

ZOÉ Sose passzoltunk.

Pauza

TAMÁS *(idegesen mászkál)* Mégis, mi a baj?

ZOÉ Te vagy a baj.

TAMÁS Utálsz?

ZOÉ Nem.

TAMÁS De, tudom, utálsz... utálsz, hogy rágom a körmöm, hogy infantilis vagyok, hogy zajongok a moziban, hogy idegenekkel veszekedek az utcán, utálsz, ahogy beleszóllok a telefonba, ahogy a szám szélét rágom, ahogy mozgok, ahogy eszem a tévé előtt, ahogy énekelek zuhanyozás közben, utálsz, hogy olyan lassan készülök, mint egy menyasszony, hogy összepisilem a vécédeszkát, hogy dirigálok, hogy cukkollak, utálsz, hogy mikor beteg vagy, nem törődök veled, utálsz, hogy sose fogok felnőni, hogy minden lében kanál vagyok, utálsz, hogy kutatok a táskádban, utálsz, hogy állandóan izgek-mozgok, utálsz, hogy férfi vagyok, hogy vágyaim vannak, utálsz velem a szexet, utálsz, hogy nem tudom, mikor elég, utálsz, hogy csajozok, utálsz, hogy találkoztunk, hogy élek, hogy lélegzek, de legesleginkább azt utálsz, hogy nem tudsz elhagyni.

Pauza

ZOÉ Csajozol?

TAMÁS Nem csajozok, ez az egy nem igaz.

ZOÉ Csajozol.

TAMÁS Nem.

ZOÉ Flörtölsz.

TAMÁS Nem flörtölök.

ZOÉ Fogdosod a csajokat, ilyen típus vagy, nem bírod ki.

TAMÁS Fogdossa őket a faszom.

ZOÉ Ha nem tudsz normálisan beszélni...

TAMÁS Esküszöm a mindenható atyáúristenre, hogy nem flörtölök, és nem fogdosok senkit.

ZOÉ Csak a Julikát múlt héten a Tölgyfában.

TAMÁS Nem fogdostam a Julikát.

ZOÉ De fogdostad.

Pauza

TAMÁS Ne csináld ezt... tudod, hogy nem számít senki és semmi... ha egy viskóban lakunk az Északi-sarkon, nekem az is jó... ha nem szólsz hozzám, nem baj... csak hadd maradjak melletted... ne hagyj el, kérlek... nem tudok nélküled élni... abba belehalok.

Nézik egymást

ZOÉ Túrátzatod magad.

TAMÁS A kurva életbe! (*Kímegy, bevágja az ajtót*)

A kihallgatás

TERI Szereztem ciánsót az üzemből, ahol azelőtt dolgoztam, de nem bírtam magamat megölni... Eljöttem Magyarországra, szerencsére nem nézték át a csomagomat... a vonaton az ajtó mellett ültem, ilyen automata ajtó, mintha valaki felszisszenne, összerándultam, ahányszor kimentek... Aztán bejelentkeztem ott a hotelba, Füreden, hogy én a Zsohár Antalék-nak, a Tóniék-nak nagyon jó barátja vagyok. Zsohár Antal, mondom, szakított az élettársával, és mondom, úgy tudom, hogy ő megismerkedett itten, mondom, egy fiatal, szőke nővel, nem tudtam én semmit, csak úgy rándomra rámondtam. Küldött egy kis ajándékot, de mondom, a rokonok gyerekei úgy szétszedték a csomagomat, hogy elvesztettem a nevét. Odamegyek a főnökasszonyhoz, mondom, szeretném, hogyha segítségemre lenne. Aszongya, van itt, aszongya, egy ilyen recepcionista, Bernadett, aszongya, azzal volt nagyon jóba a Tóni, azzal eljártak, ott aludt a Bernadett-nél, aszongya, és virágot és mindenfélét vett neki... aszongya, mingyá bemutatom, bemutat engem a Bernadettnek, mondom, ide figyelj, mondom, mondom, maga az a fiatal hölgy, mondom, aki a Zsohár Antallal, mondom, megismerkedett? Igen, aszongya... Olyan vastagon volt a krém meg a púder rákenve, hogy mondom, tényleg má csak a vakolat tartsa össze a pófáját, gondoltam... azt mondom neki, legyen szíves, de már akkor nekem annyira reszketett a kezem, aszongya, hogy mi baj van? O, mondom, nekem van ez a reszketési betegségem, és mondom, nem tudok ellenállni. Aszongya, hozzak magának valamit? Hát, mondom, egy kávé elfogadnák. Behoz nekem egy kávé, elkezdünk beszélni, és ugye mondta, hogy mi történt, elmondta ő, hogy jóba volt a Tónival, és aszongya nekem, aszongya, tetszik tudni, aszongya, hogy aszongya, ő aszongya, hogy a Tóni bácsi, aszongya, nagyon aranyos volt, megígérte, hogy ütet viszi Kanadába, ő egyedülálló férfi, feleségül veszi őt, hogy öneki miket vett, és mit csinált, el-voltak ők mindenhova... Na, mondom, folytá vóna le anyád lábán - én sok szemét nővel találkoztam, de ez

szemetebb, mint akármellick, mert az én férjem az ég alatt semmit nem tud az ágyban csinálni, és övele ez a nő azt művelte, amiért Amerikába háromszáz dollárt kell fizetni egy fél órára, és öneki amit én nem voltam hajlandó megtenni, mert én gyerekkoromban minden vasárnap áldoztam. Mondom, ide figyelj, mondom, tudja maga igazolni, mondom, hogy tényleg, mondom, maga az a hölgy, mert, mondom, Tóni, mondom, magának küldött, mondom, egy kis csomagot, és, mondom, én nem tudom addig, mondom, azt odaadni magának, amíg nem igazolja nekem valami elfogadhatóval, hegy ez maga, mert, mondom, énnekem azt meg kel mutatni, hogy én a rendes, annak adtam oda, akinek ő küldte. O, aszongya, hogyne, mingyá kinyissa fiókot, és kiveszi onnat azokat a leveleket, amit T' ni küldött nekije. Na és akkor én elolvastam azokat a leveleket... Mondom a főnöknőnek, én is akarnék egy nagyon szép pártit rendezni, mondom, mivel a Zsohár- Antal így kitett magáé, mondom, én is akarnék valami pártit csinálni. Meghívtam az egész személyzet t, kivettem egy szobát, még azt a szobát akarták adni, amiben Tóni volt, mondom, *azt ne*, inkább azt a kerti szobát, és meg-hívtam mindenkit. Én vettem me^f az italokat, először a szobámba hozattam a rekesze^ket a fiúval... Föltettem azt a téprikódert, az a kis rikóder, ami van, és mindenki cigereztázott, mindenki nagyon jól érezte magát. Mikor láttam, hogy akinek kellett, ivott az italból, leállítottam a zenét, mond(m, hogy hölgyeim, mondom, bocsánatot kérek egy pillanatra, mondom, én szeretnék, mondom, valami maguknak monda-ni... Nagyon csinosan voltam felöltözve, és kiálltam oda középre, mint egy szónok... És fölnézek, hogy amilyen borzalmas fájdalmat okoz nekem ez az egész, ugyanolyan érdekes is, ogy most mi lesz... Már akkor elhallgattak, és, mo dom, én, mondom, én a Zsohár Antal élettársa vagyok... Es hogy miért jöttem ide - *mindannyian meg fogtok döglenni...* Mi-kor az atombombát ledobták Hirosimára, az nem csinált nagyobb csendet... A poharakat a fény felé fordították, és egyszerre kezdtek el sikítani...

András 1 és András 2

ANDRÁS 2 Istenem. Istenem.

ANDRÁS 1 Kuss legyen már!

ANDRÁS 2 Kisétálunk, bocs, ne haragudjatok, találkozzunk a következő családi vacsorán, szeva?

ANDRÁS 1 Nem találkozunk többé.

ANDRÁS 2 Mert?

ANDRÁS 1 Kinyitjuk a széfet és...

ANDRÁS 2 És?

ANDRÁS 1 És.

ANDRÁS 2 És ha nem mondják meg a kódot? ANDRÁS

1 Akkor... (*Mutatja, hogy akkor manikűr lesz*) ANDRÁS

2 Te nem... t-t-t-te tényleg nem vagy n-n-normális.

Farkasszem

ANDRÁS 1 Nyomasztasz.

ANDRÁS 2 Én nyomasztalak?

ANDRÁS 1 Ezért szabadítottalak f 1? Hogy nyomasszál?

ANDRÁS 2 Fél órája tudok magáról, azóta brutális rablótámadást intéztem a saját nővérem - a nővérünk ellen -

ANDRÁS 1 Nem fél óra, húsz perc.

ANDRÁS 2 (*megnézi az óráját*) Huszonöt.

ANDRÁS 1 Húsz.

ANDRÁS 2 Huszonöt vagy húsz, vagy harminc, vagy ezer - nem mindegy?!

Pauza

ANDRÁS 1 Te vagy, bazd meg, a jobbik énem? Micsoda barom vagyok, hagynom kellett volna, hogy elsorvadjal odalent.

ANDRÁS 2 Valamit nem tudsz - a múltad atavisztikus csökevényei mind ott kavarognak - korhadt farönkök, dinoszaurusztojás, ősemberkoponya, fagyott felhő, nyál, bűz, piszok - eléggé komplex a tudatalattid. Ezekkel az énjeiddel kellene szembesülnöd, hogy megszabadulj a görcsöktől, amelyek nem hagynak boldognak lenni, mert nem tudod magad átadni egyet-len percre sem, erőszakkal akarod megtalálni minden perc értelmét, mintha minden pillanatban a végét várnád, valami félelmetes és felemelő befejezést...

ANDRÁS 1 Kuss legyen már!... Összezavarsz! Itt állok a cselekvés origójában - szemét kapitalisták...!

ANDRÁS 2 Kapitalisták... Ez örület, hogy...

ANDRÁS 1 Kuss!

Csönd

ANDRÁS 2 E-e-e-ebből már nem lehet k-k-k-kimászni.

ANDRÁS 1 Nem kimászni kell - befejezni.

ANDRÁS 2 De nélkülem.

ANDRÁS 1 Itt maradsz, és az ablakból figyeled az utcát.

ANDRÁS 2 Orrokat meg füleket fogunk levágni?

ANDRÁS 1 Azzal te ne foglalkozz.

ANDRÁS 2 Nem akarok olyan emberrel élni, aki levágott egy orrot.

ANDRÁS 1 Csak figyeled, hogy jön-e valaki.

ANDRÁS 2 Ígérd meg, hogy nem bántod őket. ANDRÁS

1 A Tamásnak betömtem a száját egy zoknival

- az előbb megnéztem... hát azt hiszem, hogy... meg-

ANDRÁS 2 M-m-m-meg... meg- mi?

ANDRÁS 1 Megnéztem a pulzusát - szerintem a szíve -

ANDRÁS 2 Úristen!

ANDRÁS 1 (*röhög*) Nyugi. A Tamás egy köcsög - megérdemelné a szemét, internetes, bétés, kapitalista gecije.

ANDRÁS 2 Kapitalista... de tényleg, mi az, hogy k-k-k-kapitalista?

ANDRÁS 1 Kapitalista, el kell tőle venni.

ANDRÁS 2 Mit?

ANDRÁS 1 Mindent.

ANDRÁS 2 Tamás miért kapitalista?

ANDRÁS 1 Tamás ingyenélő, ily módon a munkásosztály nemzetközi vérszívója.

ANDRÁS 2 Honnan találod ki ezeket a *hihhetetlenn*...

ANDRÁS 1 Én a tudatosság szintjén létezem - nem a zagyva tudattalan mocsarában. (*Rászögezi a pisztolyt*) Most megdöglesz.

ANDRÁS 2 (*rémült*) S-s-s-segítettem, nem?

ANDRÁS 1 Ja, sikítottál.

ANDRÁS 2 Nem bírom az erőszakot.

ANDRÁS 1 A patkány hozzád képezt bátor állat.

ANDRÁS 2 Menstruálok!

András 1 megdermed, aztán a másik pisztolyt is rászögezi

Én vagyok a jobbik éned!

ANDRÁS 1 A dadogás a számban... az agyamban.

ANDRÁS 2 Oké, rendben, figyelem az utcát, csak cs-cs-cs-csináld már, csináld! Menjél már! Csináld!... Megörülök tőled! Megörülök! Pontosan tudom, mit akarsz! - te - te - vérfertőző! Te v-v-v-v - vérfertőzés! U-u-u-undorító! Azért csináltatod vele a fogadat! A fogunkat!... - Az apánk eltűnt, anyánk halálos beteg, ő meg bebézik a barátjával az ágyban!

Csöngetnek, kulcsörgés, belép Teri, felkapcsolja a vilányt, leteszi a bőröndöt

TERI ...Mondom az alezredes úrnak, akkor, mondom - engedjen el... kiderült, hogy nem ciánsó volt, hanem bizmut... semmi bajuk nem lesz... bizmutot szórtam a pezsgőbe... igaz, mondom, tévedésből... mire aszongya, hát ez az, előre megfontolt szándék... de mondom, mondom, nem volt szándék, csak hogy emlegessék meg... vár a lányom meg a fiam otthon, mondom, engedjen már el - daganat a mellyemben, a hasamban, hát az tiszta ráfizetés, mondom, a magyar államnak, ha engemet letárgyalnak - a siromat fogják megbotozni?... (*Körülnéz, pauza, sír*) Tóni, Tóni... hogy kiabált az a nő... átkozódott... Tóni... édes Tónikám...

Zene, bejön az angyal, tüzes fogóval kiemeli Teri testéből a daganatokat, tánc

András és Zoé

ANDRÁS Szilva, Fónix, Nimród -

ZOÉ Szamba, Szenyor, Matilda -

ANDRÁS Chicago, Tabu, Jessica -

ZOE Kaliban, Akeron, Mamlasz -

Kis szünet

ANDRÁS Karcsi bá!

ZOÉ Karcsi bá.

ANDRÁS „Meleg van itt.”

ZOE Leveszem a mellényemet.

ANDRÁS (*a kezdőbetűket felírja a falra*) „Fiatal lány, / Arcod halvány, / Szerelmes szíved, / Tudom, mit kíván”.

ZOÉ Karcsi bá, te huncut.

ANDRÁS Bugyi le, rudi be.

ZOÉ Karcsi bá, viselkedjél tisztességesen!

ANDRÁS Olyan édesen puszipol.

Zoé ellöki

Ne pakold magad, gerincre vágalak, és zamek!

ZOE Hülye vagy.

ANDRÁS Lovacs-kázunk... (*Ritmosos mozgás*) Kecsege,

Verdikt, Atlanta, Mágna -

ZOÉ (*ő is lovacs-kázik*) Lapulevél, Szamuráj, Turul, Pici,

Gamba, Legény, Csinos -

ANDRÁS (*kergeti Zoét*) Balambér, Hunor, Barbara,

Mulató, Málka, Orbán -

Sötét

Fény, a földön ülnek

ANDRÁS (*a telefonhangot utánozza*) „...sétálunk kéz a kézben... nem hazudok... nem akarok megijeszteni...”

szégyenlős kis menyasszonyom... szerelmem... kedvesem... ma éjjel a bokrok mögött... megtudod sötét titkomat... ne félj... a bőrod bársonyos marad... a hajad fekete... isten engem úgy segéljen... ma éjjel..."

ZOE De hiszen ott ültél mellettem...

ANDRÁS Akartam látni a szemed.

ZOÉ András... engedj el -

ANDRÁS A reszkető, gyémántos koronát a fejedem...

ZOÉ Ide fog jönni a Dani.

ANDRÁS Szarfaszú.

ZOÉ Én szeretem a Danit, és -

ANDRÁS (*ordít*) Ki ne mondd többé a nevét, mert...

ZOÉ Mert? Megmondasz a mamának?

Sötét

Fény, fekszenek a földön

ANDRÁS Jó kislány leszel? Megígéred?

Zoé bólint, András kiveszi a szájából a kendőt

ZOÉ (*líheg*) András!

ANDRÁS (*mutatóujját a szája elé teszi*) Pszt! Pszt! ...

Akkor most elmondom, mindent elmesélek... Tizen-öt évesen... tizennégy...? tizenhat...? - Csernobil után a Lígetben... süt a nap, a madarak csiripelnek... egy bokor mellett áldogálok már vagy egy órája - a látvány szemcséi a szememben: egy kutya futtában vizel, a másik kapásból lefetyeli, öregember botjára görbülve szuszog, nedves fűszál tapad meztelen bokájára, az állatkerti zebra a kerítésnél... igen, a fű - a nyár: nyár - a kék ég: kék ég... minden stimmel, minden az. *ami-a* dolgok mögül nem lóg ki a nem-létük csücske... - *Ekkor*, igen *ekkor* döbbsentem rá, hogy a természetben *kibaszottul* nincs filozófia, nincs magyarázat, nincs erkölcs... mert nincs a természetben egy szemernyi kétely se - minden csak és csupán, és teljesen, és maradéktalanul az: *ami...* fel akartam kiáltani: a természet értelmetlen hóbort, csökönnyös mánia, fájdalmas csuklás - meg akartam szólalni, de abban a pillanatban egy darázs szállt a szám-ra... valami szívní kezdett fölfelé - belezuhanni az ég-be...

ZOÉ András.

ANDRÁS A természetet megérteni annyi, mint természetté változni - természetté, mely kataklizmákban fejezi ki magát...

ZOE András.

ANDRÁS (*suttog*) Láttál már százlábút közelről? Igazi ragadozó, a patkányt is megöli - speciális rágóival fölszeleteli - igazi szörnyeteg...

ZOÉ András...

ANDRÁS (*ismét szónokol*) Nem mozdultam ki többé otthonról... Körberajzoltam egy p-p-p-penészfoltot a konyhafalon - rájöttem, hogy a mennyország térképe... írtam egy levelet istennek - de nem tudtam megcímezni... gondoltam, találok valami útmutatást a Bibliában... de kiújult régi szokásom, hogy számolom a parkettacsíkokat, szőnyegmintákat, a tapéta vonalait, és órákba telt, míg a Szentírást megközelítettem... szerinted ez normális?

ZOÉ (*suttog*) Normális.

ANDRÁS Írtam a köztársasági elnöknek, hogy besugároznak - a r-r-r-rendőrfőnöknek! a miniszterelnöknek! - normális?

ZOÉ Normális.

ANDRÁS A gondolataim beszennyezik a levegőt, amit mások beszívnak, ezért inkább búzaszemmé változtam... rettegtem, hogy a papagájom felcsipeget - normális?

ZOE Normális.

ANDRÁS Borzasztó kiáltozások közepette az előszobába vonultam, az ablakban állva bejelentettem a lent várakozó tömegnek, hogy én mint az elemek ura el fogom pusztítani a Földet, és a romhalmazt számolynak használok, fölállok rá, megérintem a Napot és a Holdat, és belekiáltom a végtelen űrbe reszkesetek! - Normális?

ZOÉ Normális.

Sötét

Fény, András simogatja Zoét

ANDRÁS Tente, baba, tente... csicsíja babája... m-m-m-miről álmodik... szerelmes kis csillagom... (*Dajkál-ja, köhög*) Jól van... elaltassalak?... Csak úgy lehet, ha békén hagyalak... Aludj el... Mit csinálsz?... Szlípíng, szlípíng, szlípíng... Aludni. - Felébredtél?... Kérdezzem meg a neved? Vaccjorném?...I. Most csöndbe kell maradni öt percig... Vaccjorném?...

ZOE Mmm!

ANDRÁS Ezek szerint, „mmm!”, eZ a neved... A prospektusban le van írva, hogy kell veled beszélgetni... majd a mama elolvassa... Vaccjorném! Vaccjorném!... Tetszik neked?... Úgyse fogsz válaszolni, nem vagy olyan értelmes... Le kell csuktatni a szemed... így... Vaccjorném!... Beszélj érthetően... - ha ilyen buta vagy, sose lesz pénzed... Hogy hívnak?... Na jó - csicsikáljál szépen... egy-kettő-három... Szia... - Nem alszik. - Meghúzzam a füled?... Aludjál... Gyere szépen. Sose fogsz elaludni? (*Veri a hátát*) ... Tudod, hogy fogsz elaludni? Ha letakarlak... lécci, aludj el... Vagy meséljek valamit?... Igen? Esti mese?... Kedves „Mmm”, ma este a... mókusról és a farkasról fogok neked mesélni... A mókus... Egyszer a mókus leugrott az ágról, és egyenesen az alvó farkasra esett. Felzökött a farkas, és fel akarta falni... A mókus kérlelte, engedj el, farkas. A farkas így felelt: jól van, elengedlek, de előbb mondd meg nekem, miért vagytok ti, mókusok olyan vidám teremések - nekem mindig rossz kedvem van, ha meg titeket figyel valaki, azt látja, hogy állandóan ugráltok és játszadoztok... Felelte a mókus: előbb engedj fel a fára, onnan megmondom majd neked, mit idelenn félek tőled... A farkas elengedte, a mókus felszaladt a fára, és onnan adott feleletet... Mi azért vagyunk vidámak, mert jók vagyunk, s nem bántunk meg soha senkit. Neked viszont azért van rossz kedved, mert gonosz állat vagy, a gonoszság szorongatja a szívedet. (*Megvizsgálja Zoé pulzusát, lélegzetét, a mozdulatlan testet a sötét sarokba, takarásba vonszolja. Dűnnyög*) „...a mi macskánk megdöglött, tárará, megdöglött, ástunk neki egy gödröt, tárará, egy gödröt...”

ÁGI (*az ajtóban. mint egy jelenés*) Hány óra?

Pauza

ANDRÁS Hat-hat-rothadt.

Pauza

ÁGI Kristóf gördeszkaversenyen van, Dunavarsányban.

Pauza, András előveszi a két pisztolyt

A tiéd vagyok... tiéd az ártatlanságom.

Csend

ANDRÁS *(lassan fölemeli a fegyvereket)* Nagyra nőj.
(Két oldalról fejbe lövi magát)

Teri, túlvilági transzban

TERI ... Micsoda nap! - megbeszélék egy epinmentet a temetkezési vállalattal - bemegyek -, nem lesz ott a pasas... Mondom, milyen dolog, hogy mondom, idejövök a város másik végéből, mire aszongya a hossz, hogy ne haragudjak, de a kollégának váratlanul meghalt a nagybátyja, és elment intézkedni... Oké... Mondom, hogy mi van, nézi a papírokat, hümmög, mondom, mi az?, aszongya, icnadetízi, le kell vonnunk harminc százalékot. Micsoda, mondom, megbüntettek, mert nem haltam meg? Húsz éve használják a pénzemet, nem tehetek róla, hogy meg-gyógyultam. Aszongya, a kamatokkal kiegészítve nagyjából ugyanazt az összeget fogom kézhez kapni, amit befizettem. Jó, mondom, mindegy, csak adja ide. Ó, aszongya, icnadetízi, el kell utazni Torontóba, mert egy transzfer bankban van a pénz, de két-három hónapnál hamarabb ne is számítsak rá... Na, hazafelé bemegyek a temetőbe, a kapuban elém áll egy férfi, aszongya, kit keresek. Mondom, a Tónit keresem, de egyedül is megtalálom, mondom, már a temetőben sincs nyugta az embernek. Meglocsolom, elrendezem a virágokat, egyszer csak megin odajön, hogy aszongya, ez itt, kérem, a kedves hozzátartozójának a sírja? Ez, mondom, de ha nem tűnik el azonnal, kiabálni fogok. Bocsánat, aszongya, én a temetőkertész vagyok, és halottak napján minden síron, aszongya, szeretnék egy virágot elhelyezni, a cég ajándéka, melyiket tetszik? Ó, mondom, akkor adja azt a lilát... Már sötétedik, mikor elindulok haza, egy-szer csak hallani fogom, hogy követnek, jön utánam valaki - rögtön beugrik az a dal, hogy *(Énekel)* „A kispesti utcán sehol semmi fény, ott a sarkon áll egy kétméteres rém, pokrócot tart a két karján, és úgy les rám, és úgy vár rám, megfojtlak, Klárikám, mert ez a mániám...” Hátrasandítok, hát ott jön a kispesti rém a Robson Streeten, jön utánam... Én ijedtemben - egy helyen fel lesz ott szedve a járda - megbotlok, és hanyatt esek... És ahogy fekszem ott a földön, arra gondolok, hogy mondom, sikítsak, vagy inkább megkérjem, hogy csak csinálja gyorsan, fojtsen meg, csak csinálja már... És akkor a pasas, a kispesti rém szó nélkül elmegy mellettem. - Nem is lassít, rám se néz, elmegy, és befordul a sarkon... Ezek az udvarlós kalandjaim lesznek aznap... - Szegény Tóni, neki is lesz egy ilyen esete, az elfekvőben lesz már akkor, mert alighogy én meggyógyulok, ő lesz nagyon beteg... soha életében nem volt kórházban, aszonta mindig, őtöle a betegség undorodik - aztán megbüntette a sors... de én annyit fogok szenvedni a Tónival, egy perc nyugalmam nem lesz, egyik este például aszongya, Teri, én kiszámoltam, aszongya, de akkor már hónapok óta ágyban fekszik, ápolom, főzök rá, tisztába teszem, és akkor egyszer aszongya egy este,

hogy te, Teri, én kiszámoltam, te *nyolc* percet foglalkozol velem naponta. Másnap fogok egy papírt a konyhában, és ahányszor hallom, hogy Teri, gyere be, húzok egy strigulát. Este odaadom neki, mondom, hogy számolja össze, összeadja, aszongya, negyvennyolc, mi ez? Mondom neki, mondom, ennyiszer hívtál be a konyhából. Aszongya, egy hét alatt? Nem, mondom, *ma*. Na, akkor majd elhallgat... A kórházban már alig tud beszélni, lógnak belőle a csövek, a katéter, és egyszer sűgja nekem, hogy aszongya őmellé minden éjjel befekszik egy nő... Képzeld, gondolom, de lesz ott a folyosón egy ilyen lompos kis asszony, mindig jön utánam, ahogy kilépek a liftből, odaugrik, és visszalök, aszongya, *góhóm, góövé*, és akkor majd mondja a Tóni, hogy ez az a nő, ez fekszik be mellé az ágyba minden éjjel, és ő nem tud semmit csinálni, mert lehúzza oldalt a rácsot, befekszik, és visszahúzza. A pöszörödöt birizgálja? Nem, azt nem. Mondom a nőrsznek, hogy ki ez a nő, á, az csak a tanárnő, sose volt férjnél, és egy kicsit meg van buggyanva. Oké, mondom, de már mégse az én Tónimom akarja behozni, mert mondom, a Tóni most haldoklik, ne engedjék már, mondom, hogy befeküdjék mellé az a nő... Végül kihozom a kórházból - egyik este aszongya, Terikém, ne oltsd el a lámpát, ne aludj még, mesélj valamit, beszélj, csak mondjad... Másnap reggelre meghal a Tóni. Vasárnap született, és meghalni is vasárnap fog.

Zoé, Tamás

TAMÁS *(kintről)* Kérsz Metaxát? *(Bejön egy pohárral, iszik, nézi az esőt az ablaknál)* Buborékol a víz... nemsokára eláll.

Pauza

ZOÉ Mindig azt várom, hogy valami kiderül.

TAMÁS Az derül ki, hogy tudunk bébézni.

ZOE De hogy *óróla*... - hogy esetleg... megbocsájtunk egymásnak.

Csend

Honnan jön ez a szó - „*bébé*”?

TAMÁS Benedict és Beatrice - a civakodó szerelmesek.

ZOÉ Mi nem civakodunk... nem csak.

Csend

TAMÁS Tudod, *hogy az ember átlagban hét perc alatt alszik el?*

ZOE A hangya viszont... - szerinted nem is bóbiskol?

TAMÁS Nem... nincsen neki alvókája... mindig éber, mindig fennvan.

Csend

Alszol?

ZOÉ Számolom a bárányokat... nyolc:.. tizenegy
húsz harmincnégy
..... hatvan.....
.....
száztizennégy.

Vége

**Kiadó: Színház Alapítvány. Felelős kiadó: Koltai Tamás
Készült a PRINT INVEST nyomdában, Budapest**